

men jeg skal naturligvis ikke forsøge paa at forhindre de Mennesker, som ere af en anden Mening end jeg, i at søge at komme til en Løsning af Spørgsmaalet, som kunde være tilfredsstillende for dem. Derfor kan det naturligvis være rigtigt at foretage Undersøgelse i et Udvalg, og maaske kunde der ogsaa være Anledning til at lade det andet høje Ting udtale sig om Sagen, men dette Udvalg maa, som jeg sagde til at begynde med, først og fremmest undersøge, om dette Spir kan staa, eller om man er nødt til at konstruere det paa en helt anden Maade for overhovedet at faa det til at staa, og Brygger Jacobsen maa da bestemme, om han i saa Fald fastholder sit Tilbud. Brygger Jacobsen har i „Arkitekten“ bestemt udtalt, at det Spir, han ønskede at bygge, er et Spir af Træ. Det kunde jo være, at man, hvis Fundamentet viser sig mindre solidt end antaget, ved at omkonstruere Spiret fra Træ til Jernbeton, eventuelt Jern, og derved forøge Taarnets Egenvægt kunde faa en Løsning, som teknisk set var bedre end den oprindelig paatænkte, men det kan ikke afgøres, uden at man spørger Brygger Jacobsen.

Jeg skal altsaa anbefale, at man saa vidt muligt kommer til det Resultat, at der ikke bygges noget Spir paa Frue Kirke.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Der er for mig ingen Lejlighed til i Dag at takke det høje Ting for venlig Modtagelse af det fremsatte Lovforslag. Jeg maa maaske minde om, at Lovforslaget gaar ud paa at bemyndige Kultusministeriet til at afholde de Udgifter, der ere forbundne med et eventuelt Spir paa Frue Kirke. Paa dette Spørgsmaal, som er givet i Form af et Lovforslag, har der lydt et meget klart og meget enstemmigt Svar. Det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) talte paa Flertallets Vegne, da han bestemte udtalte, at Staten ikke skulde bevilge Midler hertil — saaledes forstod jeg det. Det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) talte priselig kort, jeg synes næsten mest konsekvent, thi har man sagt Nej til det første, har egentlig, som det ærede Medlem fra Vinderup meget rigtigt sagde, Rigsdagen i Øjeblikket ikke noget med det andet at gøre. Jeg synes, det er en overordentlig rigtig og konsekvent Udtalelse, naar det ærede Medlem fra Ringsted straks sagde: Her er Enighed i alle Partier om, at Staten ikke skal deltage i disse Udgifter, og derfor

skal jeg ikke være med til at forhandle denne Sag.

Det rammer imidlertid ikke, hvad der i Lovforslagets Bemærkninger staar om, at Ministeriet kunde ønske at faa denne Sag behandlet, vel at mærke, hvis en Bevilling skal gives. Jeg skulde dog tage meget fejl, om jeg ikke har Ret i, at det er en god Skik, som vi ikke skulle fravige. Naar jeg mindes Forhandlingerne i Fjor paa Rigsdagen, da det drejede sig om Nybygninger, har jeg et levende Indtryk af, at man nok her i Rigsdagen vilde have noget at vide om disse Planer, baade naar Talen var om Bygninger, som skulde anvendes i økonomisk Øjemed, og Bygninger af kunstnerisk Betydning. Jeg har troet mig i nær Samstemning med hele det høje Ting, naar jeg ikke har villet afgøre en saa vigtig Sag uden at forhandle med Tinget derom, naar der vel at mærke skal en Bevilling til.

Jeg havde ikke med de Anmærkninger, som ere føjede til Lovforslaget, tænkt mig at opfordre til her i Salen at diskutere Brygger Jacobsens Motiver eller overhovedet Brygger Jacobsen. I een Ting kan jeg være fuldkommen enig med det ærede Medlem fra Vinderup: Jeg længes ogsaa efter Handlingens Mænd. Hvis jeg maa bruge et gammelt Ord, kan jeg spørge som saa: Naar skal Daaden her i Nord atter gøre Drapen stor? Det kunne vi godt enes om, at vi længes efter, men jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem i, at de, der handle, selv om de handle forkert, altid gøre bedre end de, der aflade at handle. Navnlig hvis det skal anvendes paa dette Tilfælde, vil jeg tillade mig at advare mod, at det, blot fordi der handles, blot fordi Spiret bliver rejst, skulde være en Daad, der kan fremkalde et Drapa, som kan kalde ad Handling andetsteds. Det tror jeg ikke paa. Nej, jeg havde ikke tænkt mig, at Brygger Jacobsens Planer og store Fortjenester skulde omtales i denne Sag. Jeg tillod mig ved Forelæggelsen at sige, at jeg fandt, at det var en fyrstelig Gave. Det finder jeg den Dag i Dag, og det synes jeg, man kan sige, men saa kan man for øvrigt have mange forskellige Meninger om denne Velgørers heldige Haand i de enkelte Tilfælde.

Jeg føler mig ikke opfordret til ved denne Lejlighed at diskutere pro eller contra i denne Henseende. Jeg kan indskrænke mig til disse korte Bemærkninger. Jeg har spurgt i Form af et Lovforslag, og jeg har faaet et Svar, som ikke er til at mistyde. Hvordan Fremtiden kommer